

at disse af det ærede Medlem foreslaaede Ord indsettes i Loven, da man ganske vist tør overlade det til Administrationen at have sin Opmærksomhed henvendt paa, hvilke Anordninger der til enhver given Tid gjælde i England angaaende dette Forhold. — Heller ikke troer jeg, at der ved de to andre Forslag af samme Medlem vil vindes noget Reelt, hvorfor jeg skal anbefale det ærede Thing at lade det have sit Forblivende ved Lovforslaget, som det er udgaaet efter grundige og gjennemgaaende Forhandlinger i det andet Thing. Være i det Hele toget Endringsforslagene af en reel Natur, kunde der ganske vist være Grund til at lade Sagen gaae tilbage ved at vedtage dem; men efter den i Grunden kun reent formelle Natur, de have, vilde det ikke forekomme mig rigtigt, at man ved at vedtage dem opholdt Sagen yderligere.

Ordf: Det forekommer mig, at vi dog fra sidste Behandling ere komne saameget videre, at vi have faaet den Indrømmelse til Fordeel for at bruge Ordet „Skibstønde“, at det ligeoverfor Autoriteterne i England ikke vil have nogen Betydning, hvad enten man bruger dette Ord eller Ordet „ton“. Nu vil jeg spørge den ærede sidste Taler, om han ikke mener, at selv om man i et Certeparti brugte Ordet „ton“, der da ikke alligevel maatte gives den med Forholdet ubekjendte Befragter den samme Forklaring og Tilfikring, som naar man brugte Ordet „Skibstønde“, en Forklaring nemlig over, hvorvidt „ton“, brugt med Hensyn til danske Skibe, var fuldstændig identisk med det samme Ord, brugt i England. Naar der i et dansk Certeparti bruges Ordet „ton“, vil Bortfragteren eller Reederen alligevel være nødt til at give en Forklaring om, at „ton“, brugt der, virkelig bethyder det Samme som en engelsk „ton“. Jeg kan derfor virkelig ikke see, at denne sidste Rest af Modstand har Mere at bethyde end Hovedmodstanden, som den reistes fra Først af. Jeg hælder til den Mening, at „Skibstønde“ paa Dansk meget vel kan bruges

uden mindste Fare; naar man skal oversætte et dansk Certeparti paa Engelsk, vil man selvfølgelig gjøre „Skibstønde“ til „ton“, og man bliver, hvordan det gaaer, i alle Fald dog nødt til at give de Ukyndige en Forklaring om, at „ton“ her er det samme Maal som „ton“, brugt i England. Jeg skal derfor stemme for Ordet „Skibstønde“. Det blev forrige Gang anført, at med Hensyn til Mynt blev lire og franc brugt iflæng; man ved i alle Lande, at de bethyde det Samme, men accurat det Samme er Tilfældet her; jeg kan ikke indsee, at der paa nogen Maade er nogen Forskjel. Hvis vi udstedte danske Statsobligationer, og vi kaldte dem paa Dansk Statsforskrivninger eller Sligt, saa seer jeg ikke, hvorfor de ikke paa ethvert fremmed Pengemarked skulde blive betragtede med samme Vane, som om vi kaldte dem Bons, Metalliques eller hvad Andet. Enhver vilde ligesuldt tage imod dem, hvad enten man havde givet dem et dansk eller et fremmed Navn.

Ordf: Ja, hvis jeg havde den samme Anskuelse, som den ærede sidste Taler, at det skulde være nødvendigt, selv om man brugte Ordet „ton“, da i alle paagjældende Tilfælde at give en Forklaring over, at hermed var meent det samme Maal som en engelsk „ton“, saa skulde jeg ikke have Noget imod at bruge Ordet „Skibstønde“; men jeg nærer ikke den Anskuelse. Jeg troer, at efter meget kort Tids Forløb — i Begyndelsen vil maaffee nok en saadan Forklaring være nødvendig — vil det være gaaet over i Bevidstheden, i Færdselen mellem Mand og Mand, at, hvad vi kalde „ton“ her, er en virkelig ton, og der maa jeg altsaa tillade mig at mene, at jeg med Hensyn til Modstanden imod at bruge Ordet „Skibstønde“ staaer accurat paa det samme Standpunkt, som jeg stod paa i Begyndelsen. Jeg indrømmede strax ligeoverfor det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Sponneck), at han havde større Kjendskab til disse Forhold end jeg; jeg indrømmede ham, at det ligeoverfor Autoriteter ikke havde Stort at be-